

A TANÁR ÚR EMLÉKEI

Válogatás fél évszázad leveleiből

Üdvözlő Tanár Úr!

Üdvözlöm a kirtó - füvés levelet, de az elme
vagyis és, a igazi magyarság utólag, úgy
éppen a mielőtt és úgy is lehet.

Mert jóformán még azt sem tudom, be-
te állom kezbe, hogy ahhoz elmon-
ni olyasmiket ami nem is tartozik oda
de mégis azt ahhoz is tartozik, hogy
nem lehet sem magamnak, sem

nyomatékokat ad, tehát: fiatal maradsz, és osztályfőnököm maradsz!)

Még diák voltam, amikor Te már fogalom lettél és ma nemzedékek számára vagy
Zebi, azon a néven tehát, amit a mi osztályunkban kaptál.

Nem kell szükségszerűen és mindenben egyetértenünk ahhoz, hogy tiszteljelek
nem kell mindent elfogadnom ahhoz, hogy nagyra becsüljelek. Tisztelem, ar-
fél százados pályádon tétél és nagyra becsülöm a következetes életművet. Köszönő
ami „ebből rám jutott”. Magyar nyelvet és irodalmat ugyan nem tanítottál nekünk,
- máig! - minden alkalmat megragadtál, hogy „belekeverd” az irodalmat - szin-

Imádkozz a gyermekeimért,
kedvel, -

A TANÁR ÚR EMLÉKEI

Válogatás fél évszázad leveleiből

Nyomdai munkálatok:

Folprint Zöldnyomda Kft.

Blaskovich Tamás

ügyvezető igazgató

Szerkesztette:

Csernátoni Gabriella

A kötet hajszálvékony töredéke annak az óriási levélgyűjteménynek, ami a Tanár úr birtokában van, de mégis megmutatja az életsorsok és vallomások sokféleségét. A felvillanó életokról sokszor szeretnénk többet tudni, de ez a kincs a Tanár úré marad. Mienk az érzés, hogy ő mindannyiunk tanára volt, s mi a tanítványai lehettünk, ami meghatározta gondolkodásunkat.

Próbáltunk megfelelni neki, ami korántsem volt egyszerű, de segített abban, hogy kialakítsunk egy értékrendet, ami alapján később rájöttünk, hogy megfelelni saját magunknak kell, hiszen egyesével fogunk elszámolni az életünkkel.

Köszönet Tanár úrnak mindezért.

Tisztelettel: Csernátóni Gabi, Németh Miklós

2013. február 8.

Ifjú szívekben élek

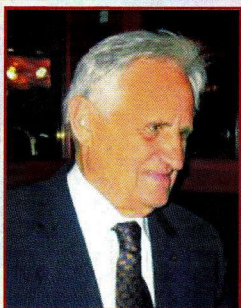
Ifjú szívekben élek s mindig tovább,
Hiába törnek életemre
Vén huncutok és gonosz ostobák,
Mert életem millió gyökerű.

Szent lázadások, vágyak s ifju hitek
Örökös urának maradni:
Nem adatik meg ez mindenkinek,
Csak aki véres, igaz életű.

Igen, én élni s hódítani fogok
Egy fájdalmas, nagy élet jussán,
Nem ér föl már szitkozódás, pizsok:
Lyányok s ifjak szívei védenek.

Örök virágzás sorsa már az enyém,
Hiába törnek életemre,
Szent, mint szent sír s mint koporsó, kemény,
De virágzás, de Élet és örök.

Alkalmi köszöntő Z. Tanár Úrnak

Vasbányai Ferencnek tisztelgő szeretettel

Letűnt földrészként
süllyedő remények idején
ért el ötvenig
léleképítő éveid hibátlan íve.
Mégsem tenger rejti:
embermélyben ring
a máig épülő katedrális —
omlásokból emel minket
újra önmagunkig.
Zárókőbe kódolt üzenet helyett
diákjaidba falazta magát
elméd és szíved.

Bátai Tibor, 2009. augusztus 28., péntek, 21:33